Lieta Nr.130074415

Lietvedības Nr.1-0080-16/25

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2016.gada 8.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa tiesnese U.Melameda,

izskatīja rakstveida procesā Abrenes ielā 3, Rīgā, administratīvā pārkāpuma lietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Iepirkumu uzraudzības biroja 2015.gada 13.augusta lēmumu Nr.9-1/2014/78/5-2.

Aprakstošā daļa

Tiesā saņemta /pers. B/ (turpmāk arī- sūdzības iesniedzēja vai pieteicēja) sūdzība par Iepirkumu uzraudzības biroja 2015.gada 13.augusta lēmumu Nr.9-1/2014/78/5-2.

Minētajam lēmumam nepiekrīt un uzskata to par nepamatotu un nelikumīgu zemāk norādīto apstākļu dēļ:

Lēmums pieņemts saistībā ar iepirkumu uzraudzības biroja konstatētajiem pārkāpumiem vērtēšanas procesā Nodrošinājuma valsts aģentūras rīkotajā atklātajā konkursā "Biroja papīra un tipogrāfijas papīra iegāde uz diviem gadiem" (id.Nr. leMNVA. 2014/39) (turpmāk - Konkurss), proti, ka iepirkuma komisija 2014.gada 7.jūlija sēdē, piedaloties pieteicējai kā vienai no komisijas locekļiem, pieņēma lēmumu atzīt pretendenta AS "Antalis" iesniegto piedāvājumu par neatbilstošu nolikuma tehnisko specifikāciju prasībām, nolikuma prasībām un noteiktajai piedāvājuma formai.

Kā norādīts lēmumā "secināms, ka Nodrošinājuma valsts aģentūras iepirkuma komisijas locekle /pers. B/ 2014.gada 7.jūlija iepirkuma komisijas sēdē balsojot par AS "Antalis" iesniegtā piedāvājuma neatbilstību nolikumā izvirzītajām tehnisko specifikāciju prasībām, neievēroja nolikuma 10,2 un 10.3.1 punktā, kā arī nolikuma 7.pielikumā noteiktās prasības, tādējādi pārkāpjot Publisko iepirkumu likuma 23.panta piekto daļu un 56.panta pirmo daļu un ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kura paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.^{23} panta otrajā daļā, tas ir par iepirkuma dokumentos noteikto tehnisko specifikāciju prasību neievērošanu piedāvājuma izvērtēšanas laikā".

Attiecībā uz minēto pārkāpuma būtību vēlas norādīt, ka Konkursa nolikuma 10.2.apakšpunkts noteica, ka: "tehniskajam piedāvājumam (nolikuma 6.pielikums un 7.pielikums) jāatbilst visām tehniskajā specifikācijā (nolikuma 2.pielikums un 3.pielikums) noteiktajām prasībām".

Savukārt Konkursa nolikuma 10.3.1,apakšpunkts noteica, ka pretendents kā vienu no dokumentiem iesniedz "tehnisko piedāvājumu, kas noformēts saskaņā ar nolikuma 6. pielikumu un 7.pielikumu".

Minētie Konkursa nolikuma punkti ietver prasības pretendentam par kārtību, kādā iesniedzams piedāvājums, un prasības šī piedāvājuma satura atbilstībai Konkursa nolikuma, prasībām. Šī prasības izvirzītas, ievēroji; Publisko iepirkumu likumā nostiprināto principu, ka visām prasībām, kurat jāatbilst piedāvājumam, un arī piedāvājumu vērtēšanas kārtībai ir jābQ paredzētai iepirkuma procedūras dokumentācijā. Kā norādīts Augstākās tieši 2013.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr. SK A-772/2013 6.punktā, ja pretendents vai potenciālais pretendents iebilst pret izvirzītajām prasībām, tai šīs prasības var apstrīdēt Iepirkumu uzraudzības birojā. Ja tas tomēr netiek darīts, pretendentam jāgādā, lai viņa piedāvājums pilnībā atbilstu, šīm prasībām.

Saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 51.panta pirmās daļas 2.punkta b) apakšpunktu atklāta konkursa nolikumā ietver arī tehniskās specifikācijas, ko sagatavo, ievērojot Publisko iepirkumu likuma 17.pantā noteikto. Konkursa nolikumā tehniskās specifikācijas iepirkuma priekšmeta daļai "Tipogrāfijas papīrs" bija ietvertas Konkursa nolikuma 3.pielikumā.

Arī Lēmumā ir norādīts, ka atbilstoši nolikuma 7.2.apakšpunktam tehniskā specifikācija iepirkuma daļai „Tipogrāfijas papīrs" ir noteikta Nolikuma 3.pielikumā." Tādējādi tikai Konkursa nolikuma 3.pielikums ir uzskatāms par pasūtītāja prasībām attiecībā uz tipogrāfijas papīru, kuras arī iepirkuma komisijai bija jāņem vērā, vērtējot iesniegtos piedāvājumus.

Šajā gadījumā, izskatot AS "Antalis" piedāvājumu, iepirkuma komisija ievēroja Konkursa nolikuma 3.pielikumā noteiktās tehniskās specifikācijas prasības, tās nemainīja vai kādā citā veidā pieļāva kādas atkāpes no Konkursa nolikumā ietvertajām tehniskajām specifikācijām.

Sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādīts, ka: "Nolikuma 7 .pielikuma formā 1., 2., 3.punktā konkrēti ir noteikts, ka ofseta papīra iesaiņojuma lormāts ir 62 cm." Vienlaikus atbilstoši Iepirkumu uzraudzības biroja iesniegumu izskatīšanas komisijas 2014.gada 18.augusta lēmumā Nr.4-1.2/14-244 atspoguļotajai Konkursa nolikuma 7.pielikuma formai ir redzams, ka aile "Iesaiņojuma formāts, cm" ir tukša un nesatur nekādu informāciju, tajā skai'.n arī kādas konkrētas norādes par piedāvājamā tipogrāfijas papīra iesaiņojuma formātu. Secinājumu par to, ka Konkursa nolikuma 7. u[n] 8.pielikuma norādīts tieši ofseta papīra iesaiņojuma formāts, Iepirkumu uzraudzības biroja iesniegumu izskatīšanas komisija izdarīja pēc iesniedzēja "Antaiis" apgalvojuma par to, kā minētais pretendents sapratis Konku^ nolikuma 7. un 8.pielikumā ailē "preces nosaukums" norādīto informāciju.

Lai arī Konkursa nolikumā tiek noteiktas prasības attiecībā uz tehniskā piedāvājuma vai finanšu piedāvājuma noformēšanu, tomēr faktiski ir iespējama arī situācija, kad pretendents piedāvājumu iesniedz arī citādā formā, kas Pats par sevi vien nevar būt par iemeslu piedāvājuma noraidīšanai.

Tādējādi arī gadījumā, kad pretendents nav ievērojis piedāvājuma sagatavošanai noteiktās formas, iepirkuma komisija šādu piedāvājumu nav tiesīga uzreiz noraidīt noformējuma prasību neievērošanas dēļ, bet jāizvērtē piedāvājuma atbilstību tehniskās specifikācijas prasībām. Piemēram, pretendenta piedāvājumā atkāpes no noteiktā piedāvājuma, noformējuma var būt arī tik nebūtiskas, ka ir mainījusies tikai piedāvājuma forma, bet šaubu par iesniegtā piedāvājuma būtību nav. Tādējādi, izvērtējot pretendenta piedāvājumu, noteicošais ir tā atbilstība tehniskajai specifikācijai.

Ievērojot to, ka tehniskās specifikācijas prasības Konkursa nolikumā bija nepārprotami noteiktas tā 3.pielikumā, iepirkuma komisijai Konkursam iesniegto piedāvājumu izvērtēšanā bija jāvadās tikai pēc šī dokumenta.

Publisko iepirkumu likuma 23.panta piektā daļa nosaka, ka: "iepirkuma komisija atlasa kandidātus un vērtē pretendentus un to iesniegtos piedāvājumus saskaņā ar šo likumu, iepirkuma procedūras dokumentiem, kā arī citiem normatīvajiem aktiem". Atbilstoši Konkursa nolikuma 15.2.2. punktā noteiktajam iepirkuma komisijai, izvērtējot Konkursam iesniegtos pretendentu piedāvājumus, bija jāpārbauda, vai "tehniskajā piedāvājumā iesniegtā informācija atbilst visām nolikuma 7.punktā izvirzītajām prasībām". Tādējādi Konkursa nolikumā bija uzsvērts, ka pretendentu tehniskajā piedāvājumā norādītajai informācijai bija jāatbilst tehniskās specifikācijas, kas atbilstoši Konkursa nolikuma 7.2.punktā noteiktajam ir dota nolikuma 3.pielikumā, prasībām. Pieņemot Lēmumu un sākotnējo lēmumu, Iepirkumu uzraudzības biroja amatpersonas nav ņēmušas vērā minēto apsvērumu par Konkursa nolikumā noteikto piedāvājumu izskatīšanas un vērtēšanas kārtību.

Konkursa nolikums ietvēra arī prasības attiecībā uz to, kādā kārtībā iepirkuma komisija izskatīs iesniegtos piedāvājumus. Ievērojot Publisko iepirkumu likuma 23.panta piektajā daļā noteikto, iesniegto piedāvājumu vērtēšanā ir jāņem vērā Konkursa nolikuma prasības, tātad jāvadās pēc sevis apstiprinātajiem noteikumiem.

Tā kā iepirkuma komisija piedāvājumu vērtēšanā ir vadījusies pēc Konkursa nolikuma 15.2.2.punktā un nolikuma 3.pielikumā noteiktās tehniskās specifikācijas, nav pamatoti uzskatīt, ka iepirkuma komisija nebūtu ievērojusi Publisko iepirkumu likuma 23.panta piektajā daļā un 56.panta pirmajā daļā noteikto.

Neraugoties uz to, ka, kā minēju iepriekš, uzskatu, ka šajā gadījumā nav konstatējams administratīvais pārkāpums, papildus iepriekš minētajam paskaidroju sekojošo:

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmo daļu priekšnoteikums saukšanai pie administratīvas atbildības ir vainojama darbība, proti, ir nepieciešams konstatēt katras personas vainu konkrētā pārkāpuma izdarīšanā.

Šajā gadījumā uzskata, ka, lai gan piedalījās 2014.gada 7.jūlija sēdē, nav izdarījusi pārkāpumu un nav saucama pie administratīvās atbildības.

Papildus minētajam norāda, ka administratīvais sods pēc būtības personisks sods un to piemēro konkrētām personām par konkrētie; pārkāpumiem, tādēļ uzskatu par nepamatotu sevis saukšanu pie administratīvi atbildības tikai tādēļ, ka esmu bijusi iepirkuma komisijas locekle. Uzskatu, k šajā gadījumā ir jāizvērtē katra komisijas locekļa individuālā rīcība un atbildība, kas šajā gadījumā nav izdarīts.

Papildus minētajam par administratīvā pārkāpuma būtību, uzskata, ka Lēmums un sākotnējais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā pieņemts, pieļaujot būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas pats par sevi ir pamats pieņemtā lēmuma atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai.

Kā jau minēts iepriekš, gan sākotnējā lēmumā gan Lēmumā Iepirkumu uzraudzības amatpersona ir konstatējusi, ka administratīvais pārkāpumus izdarīts 2014.gada 7.jūlijā, par ko 2015.gada 8.jūnijā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols IU Nr.000103.

Tātad administratīvā pārkāpuma protokols par administratīvo pārkāpumu sastādīts 11 mēnešus pēc pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet Iepirkumu uzraudzības birojs šo pārkāpumu konstatēja jau 2014.gada 18.augustā lēmumā Nr.4 - 1.2/14 - 244 par iepirkuma komisijas 2014.gada 7.jūlija lēmumu, tātad administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts gandrīz desmit mēnešus pēc tam, kad pārkāpumu konstatēja kompetentās iestādes (Iepirkumu uzraudzības biroja) amatpersonas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pants paredz, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma, lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, — no pārkāpuma pārtraukšanas dienas. Kā minēts iepriekš, šajā gadījumā ir konstatēts, ka administratīvais pārkāpums izdarīts 2014.gacia 7.jūlijā, tādējādi lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā bija uzsākama ne vēlāk kā līdz

2015.gada 8.janvārim.

Lēmumā norādīts, ka: "no administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem izriet, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība par pārkāpumu, kas konstatēts Irēnas Misus rīcībā, uzsākta 2014.gada 24.septembrī, par ko liecina Biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas rezolūcija uz Biroja Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vecākās inspektores 2014.gada 24.septembra ziņojuma par iespējamu administratīvo pārkāpumu pasūtītāja iepirkuma komisijas rīcībā".

Papildus iepriekš minētajam norāda, ka lēmumā konstatētais administratīvais pārkāpums ir analoģisks Iepirkumu uzraudzības biroja 2014.gada 18.augustā lēmumā Nr.4 - 1.2/14 -- 244 konstatētajam par iepirkuma komisijas 2014.gada 7.jūlija lēmumu. Tādējādi uzskata, ka iepirkumu uzraudzības birojs kā kompetenta valsts pārvaldes iestāde, kuras amatpersonas ir pilnvarotas uzsākt lietvedību administratīvo pārkāpumu lietā, ziņas par iespējamo administratīvo pārkāpumu saņēma, jeb iespējamo administratīvo pārkāpumu konstatēja jau 2014.gada 18.augustā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238'.panta pirmo daļu, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas (personas, kurām ir tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu, nosaka šis likums vai citi normatīvie akti) triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Tādējādi lietvedība administratīvā pārkāpu ma lietā bija iauzsak ne vēlāk kā līdz 2014.gada 21.augiistam (ieskaitot), un iestādes iekšējā dokumentu aprite (kā šajā gadījumā - struktūrvienības darbinieka ziņojums nodaļas vadītājai) administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas termiņu nepagarina.

Arī Lēmumā norādītais, ka par Iepirkumu uzraudzības biroja amatpersonu kompetencēs sadalījumu, nav pamats, lai neievērotu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktos termiņus, jo kompetentā iestāde Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 215." pantā ir noteikts Iepirkumu uzraudzības birojs kopumā, nevis atsevišķas struktūrvienības un informācijas aprite ir darba organizācijas jautājums.

Saglabājot viedokli, kas norādīts Lēmumā, proti, ka: "administratīvā pārkāpuma lietvedība par pārkāpumu, kas konstatēts /pers. B/ rīcībā, uzsākta 2014.gada 24.septembrī" kā privātpersonai nav saprotams, kādēļ par uzsākto lietvedību uzzināja tikai pēc 2015.gada 28.maija, kad uz deklarēto dzīvesvietu tika nosūtīts uzaicinājums ierasties birojā, proti par faktu, ka par pieteicējas rīcību ir uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, netika informēta vairāk nekā astoņus mēnešus.

Latvijas Republikas Satversmes 90. pants paredz, ka ikvienam ir tiesības zināt savas tiesības. Minētā norma nav tulkojama sašaurināti saistībā ar valsts pienākumu nodrošināt normatīvo aktu pieejamību sabiedrībai, turklāt tikai ar normatīvajiem aktiem šā Satversmes panta tvērums neaprobežojas.

Augstākās tiesas Senāts savā praksē ir norādījis: "Tiesības zināt savas tiesības ietver arī tiesības iepazīties ar informāciju, kura ar lielu varbūtību nosaka privātpersonas iespējamību vai, tieši otrādi, neiespējamību aizstāvēt savas subjektīvās mantiskās vai cita rakstura tiesības." Līdzīgi jau iepriekš bija secinājusi arī Satversmes tiesa: "[Satversmes 90.pants] paredz arī personas tiesības, stājoties publiski tiesiskajās attiecībās valsts varas institūcijām, tikt informētai par tās tiesībām konkrētajās attiecībās.

Ilgstoši neinformējot par uzsākto lietvedību, uzskata, ka pārkāptas tiesības zināt par šādas lietvedības esamību un ierobežo iespēja pārstāvēt savas intereses.

Turklāt, kā norādīts Lēmumā/pers. L/ saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 248.panta pirmo daļu un 268'.panta pirmc daļu par lietas izskatīšanas laiku un vietu informēta savlaicīgi, t.i. protokola noformēšanas dienā (2015.gada 8.jūnijā), proti, desmit dienas pirms lietas izskatīšanas. Atbilstoši 245.'panta otrajai daļai procesuālais termiņš, kas aprēķināms gados, mēnešos vai dienās, sākas nākamajā dienā pēc datuma vai notikuma, kurš nosaka tā sākumu. Tātad desmit dienu termiņš, skaitot no dienas, kad es tiku informēta par lietas izskatīšanas laiku un vietu sākas nākamajā dienā (9.jūnijā) un beidzas 18.jūnijā, tātad lieta varēja tiks skatīta ne ātrāk kā 19.jūnijā.

Šajā gadījumā uzskata, ka no Iepirkumu uzraudzības biroja amatpersonu darbībā konstatējama nepamatota lietas izskatīšanas vilcināšana, jo laika periodā no 2014.gada 18.augusta, kad tika Iepirkumu uzraudzības birojā tika konstatēti iepirkuma komisijas pārkāpumi iepirkuma procedūrā, līdz 2015.gada 8.jūnijam, kad tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, nav konstatējams, ka Iepirkumu uzraudzības birojs būtu atklājis jaunus apstākļus, vai izvērtējis personu rīcību.

Šādā situācijā nav skaidra juridiskā noslodze 2015.gada 8.jūnijā sastādītajam administratīvā pārkāpuma protokolam, ja ar šo dokumentu netiek uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība, un kādēļ šis protokols nevarēja tikt sastādīts likumā noteiktā termiņā, proti, līdz 2015.gada 8.janvārim.

Jāņem vērā, ka ilgstoša, adresātam nelabvēlīga lēmuma nepieņemšana ir pretrunā ne tikai labas pārvaldības principam, bet arī Administratīvā procesa likumā nostiprinātam privātpersonas tiesību ievērošanas principam (Administratīvā procesa likuma 5.pants), tiesību normu saprātīgas piemērošanas principam (Administratīvā procesa likuma 8.pants) un tiesiskās paļāvības principam (Administratīvā procesa likuma 10.pants).

Satversmes tiesa (Satversmes tiesas 2002.gada 26.novembra spriedumu lietā Nr.2002-09-01, 1 .punkts) ir atzinusi, ka procesuālie termiņi ir noteikti tiesiskās stabilitātes nodrošināšanai.

Tiesiskā stabilitāte ir būtiska tiesiskas valsts principa sastāvdaļa, kas prasa ne vien noregulētu tiesvedības procesu, bet arī tā noslēgumu, kas ir tiesiski noturīgs. Procesuālajās tiesībās tiesiskās stabilitātes nodrošināšanai kalpo konkrētu procesuālo darbību veikšanai noteiktie termiņi. Ikvienas procesuālās darbības veikšanai nepieciešams atbilstošs un noteikts laika ierobežojums. Šāda termiņa ierobežojuma mērķis ir nodrošināt lietas atrisināšanu saprātīgā laika periodā un nodrošināt otras puses paļāvību, ka konflikta risinājums vēlāk netiks pārskatīts.

Uzskata, ka Iepirkuma uzraudzības biroja amatpersonu rīcība, ilgstoši (vairāk kā astoņus mēnešus) neinformējot par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu rezolūcijas veidā, vērtējot kopsakarā ar 2015.gada 8.jūnija administratīvā pārkāpuma protokola saturu, apliecina, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība tika uzsākta tikai 2015.gada 8.jūnijā, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu.

Ņemot vērā minēto, uzskata, ka šajā gadījumā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā netika uzsākta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteiktajā termiņā, būtiski kavējot gan Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.pantā noteikto termiņu, gan Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238'.pantapirmajā daļā noteikto termiņu lietvedības uzsākšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta pirmā daļa paredz gadījumus, kad lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, tai skaitā saskaņā ar 239.panta pirmās daļas 7.punktu lietvedība izbeidzama, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Pamatojoties uz augstāk minēto, pārsūdz administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto lēmumu Nr.9-1/2014/78/5-2 un lūdz atcelt minēto lēmumu un piemēroto sodu.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, secina, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{12}panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā **var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai**. **Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.**

Pārsūdzētajā lēmumā ir konstatēts, ka Izvērtējot Sūdzības iesniedzējas iebildumu, ka lietā nav konstatējama viņas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, norādāms, ka no Pasūtītāja iepirkuma komisijas 2014.gada 7.jūlija sēdes protokola konstatējams, ka Sūdzības iesniedzēja kā iepirkuma komisijas locekle ir piedalījusies šajā sēdē un balsojusi par pretendenta AS „Antalis" iepirkuma priekšmeta daļā „Tipogrāfijas papīrs" iesniegtā tehniskā piedāvājuma atzīšanu par neatbilstošu Konkursa nolikumam.

Atbilstoši LAPK II sadaļas I daļas otrās nodaļas normām LAPK 166.^{23} panta otrajā daļā minētā pārkāpuma gadījumā subjekts, kas atbild par izdarīto pārkāpumu, ir pārkāpuma tiešais izdarītājs (neatkarīgi no vainas formas), proti, ja iepirkuma procedūra rīkota saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma normām, tad tas ir iepirkuma komisijas loceklis, kura balsojuma rezultātā pieņemts prettiesisks lēmums (nevis iepirkuma komisija vai pasūtītājs). Minētais izriet arī no likumprojekta „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) I.sadaļas 4.punktā norādītā, ka par LAPK 166.panta otras daļas iespējamajiem atbildības subjektiem uzskatāmi tie iepirkuma vai koncesijas procedūras komisijas locekļi, kuri atbalstījuši prettiesisko lēmumu par kandidāta pieteikuma vai pretendenta piedāvājuma noraidīšanu vai atbilstības konstatēšanu.

Ievērojot to, ka Pasūtītāja iepirkuma komisijas 2014.gada 7.jūlija lēmums pieņemts, neievērojot Konkursa nolikumā noteikto tehnisko specifikāciju prasības, Lēmumā ir pareizi secināts, ka Sūdzības iesniedzēja, balsojot par šī lēmuma pieņemšanu, ir izdarījusi LAPK 166.^{23} panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Nav pamatots Sūdzības iesniedzējas viedoklis par to, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība uzsākta tikai 2015.gada 8.jūnijā, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu.

Atbilstoši LAPK 238.^{1} panta pirmajai daļai, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību, vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Turklāt, kā jau bija minēts Lēmumā, lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. Norādāms, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, parasti tiek pieņemts, konstatējot pārkāpumu tā izdarīšanas vietā, kas LAPK 166.^{21} - 166.^{25} panta gadījuma faktiski nav iespējams.

No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība uzsākta 2014.gada 24.septembrī, par ko liecina Biroja Administratīvo sodu departamenta Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas rezolūcija uz Inspektores 2014.gada 24.septembra ziņojuma par iespējamu administratīvo pārkāpumu Pasūtītāja iepirkuma komisijas locekļu rīcībā. Ņemot vērā minēto, lietā nav nokavēti LAPK 37.pantā paredzētie termiņi un administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai nav pamata.

Tāpat norādāms, ka LAPK 238.[1] panta pirmajā daļā minētais termiņš lēmuma pieņemšanai par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu ir skaitāms no dienas, kad par iespējamu pārkāpuma izdarīšanu ir uzzinājušas LAPK 247.pantā minētās personas, proti, personas, kurām ir tiesības sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Biroja iesniegumu izskatīšanas komisijas 2014.gada 18.augusta lēmums Nr.4-1.2/14-244 ir pieņemts Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā un tajā nav un nevar būt konstatēts, ka Pasūtītāja iepirkuma komisijas locekļi, iespējams, ir izdarījuši administratīvi sodāmu pārkāpumu, jo tas neietilpst Biroja iesniegumu izskatīšanas komisijas kompetencē. Tas apstāklis, ka Biroja iesniegumu izskatīšanas komisija 2014.gada 18.augustā ir aizliegusi Pasūtītājam slēgt iepirkuma līgumu ar Konkursa uzvarētāju un atcelt Pasūtītāja iepirkuma komisijas 2014.gada 7.jūlija lēmumu par Konkursa rezultātiem, nenozīmē, ka Inspektore 2014.gada 18.augustā ir saņēmusi ziņas, kuras norādītu uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Tādējādi Sūdzības iesniedzējas iebildums par to, ka lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu bija jāpieņem līdz 2014.gada 21.augustam, nav pamatots. Papildus norādāms, ka LAPK 238.[1] panta pirmajā daļā minētā termiņa neievērošana jebkurā gadījumā nav pamats lietvedības izbeigšanai administratīvā pārkāpuma lietā, turklāt LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais sešu mēnešu termiņš administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai būtu ievērots pat tad, ja to skaitītu no 2014.gada 18.jūlija, kad AS „Antalis" iesniedza iesniegumu Birojam Publisko iepirkumu likuma 83.panta kārtībā.

Tiesa atzīst, ka LAPK 37.panta ceturtā daļa pieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas un konkrētajā gadījumā arī šis termiņš ir ievērots.

Attiecībā uz pārējiem Sūdzības iesniedzējas argumentiem norādāms, ka LAPK neuzliek par pienākumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu informēt personas, kuras, iespējams, tiks sauktas pie administratīvās atbildības. Līdz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanai personai nav procesuāla statusa administratīvā pārkāpuma lietvedībā un līdz ar to nav ne procesuālu tiesību, ne pienākumu. Attiecīgi nav pamatots Sūdzības iesniedzējas iebildums, ka, ilgstoši neinformējot viņu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu 2014.gada 24.septembrī, ir aizskartas viņas tiesības.

LAPK 268.[1] panta pirmajā daļā noteiktais termiņš, kādā personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības nosūtāms paziņojums par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, attiecas konkrēti uz šo darbību - paziņojuma nosūtīšanu pa pastu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Šī tiesību norma nav vispārīgs aizliegums izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu ne agrāk kā desmit dienas pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas. Konkrētajā gadījumā par lietas izskatīšanas laiku un vietu atbilstoši LAPK 248.panta pirmajai daļai Sūdzības iesniedzēja tika personiski informēta administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas dienā - 2014.gada 8.jūnijā, par ko parakstījusies protokolā, līdz ar to LAPK 268.[1] panta pirmās daļas noteikumi šajā lietā nav piemērojami.

Papildus norādāms, ka LAPK 268.[1] panta pirmajā daļā noteiktais termiņš skaitāms, sākot no dienas, kad paziņojums nosūtīts pa pastu, kas, ievērojot sūtījuma piegādes laiku, nozīmē, ka dienu skaits, kurā persona faktiski ir informēta par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, ir mazāks nekā desmit dienas.

Izvērtējot lietas materiālus kopumā un savstarpēja sakarībā, nav pamata apšaubīt Lēmuma tiesiskumu un pamatotību.

Izvērtējot visus administratīvā pārkāpuma lietas materiālus tos kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa atzīst, ka Iepirkumu uzraudzības biroja 2015.gada 13.augusta lēmums Nr.9-1/2014/78/5-2 ir tiesisks un pamatots, tādēļ nav atceļams.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pilnībā pievienojas Iepirkumu uzraudzības biroja 2015.gada 13.augusta lēmumā Nr.9-1/2014/78/5-2 norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, kā dēļ sūdzība atzīstama par nepamatotu un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no LAPK 32., 289.[12], 289.[17], 289.[18] pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību par Iepirkumu uzraudzības biroja 2015.gada 13.augusta lēmumu Nr.9-1/2014/78/5-2.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas- 2016.gada 9.februāra Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (paraksts) U.Melameda